

HRVATSKI SABOR

1083

Na temelju članka 89. Ustava Republike Hrvatske, donosim

ODLUKU

O PROGLAŠENJU ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O CESTAMA

Prolašavam Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o cestama, koji je Hrvatski sabor donio na sjednici 19. travnja 2013. godine.

Klasa: 011-01/13-01/73

Urbroj: 71-05-03/1-13-2

Zagreb, 25. travnja 2013.

Predsjednik

Republike Hrvatske

Ivo Josipović, v. r.

ZAKON

O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O CESTAMA

Članak 1.

U Zakonu o cestama (»Narodne novine«, br. 84/11. i 22/13.) iza članka 1. dodaje se naslov i članak 1.a koji glase:

»Instrumenti usklađivanja

Članak 1.a

Ovaj Zakon sadrži odredbe koje su u skladu sa sljedećim aktima Europske unije:

1. Direktiva 1999/62/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. lipnja 1999. o pristojbama za korištenje određene infrastrukture za teška teretna vozila (SL L 187 od 20. srpnja 1999.),
2. Direktiva 2006/38/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 17. svibnja 2006. kojom se mijenja Direktiva 1999/62/EC o pristojbama za korištenje određene infrastrukture za teška teretna vozila (SL L 157 od 9. lipnja 2006.),
3. Direktiva 2011/76/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 27. rujna 2011. kojom se mijenja Direktiva 1999/62/EC o pristojbama za korištenje određene infrastrukture za teška teretna vozila – Tekst od zanačaja za EGP (SL L 269 od 14. listopada 2011.),

4. Direktiva 2004/54/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o najnižim sigurnosnim zahtjevima za tunele u transeuropskoj cestovnoj mreži (SL L 201 od 7. lipnja 2004.),
5. Direktiva 2004/52/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o interoperabilnosti elektroničkih sustava za naplatu cestarine u Zajednici – Tekst od značaja za EGP (SL L 166 od 30. travnja 2004.),
6. Direktiva 2008/96/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o sigurnosti upravljanja cestovne infrastrukture (SL L 319 od 29. studenoga 2008. godine),
7. Direktiva 2010/40/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. srpnja 2010. o okviru za uvođenje inteligentnih transportnih sustava u cestovnom prometu i za veze s ostalim vrstama prijevoza – Tekst od značaja za EGP (SL L 207 od 6. kolovoza 2010.).«.

Članak 2.

U članku 2. stavku 1. iza točke 19. dodaju se točke 20. i 21. koje glase:

»20. »biciklistička staza« je prometna površina namijenjena za promet bicikala, izgrađena odvojeno od kolnika, označena odgovarajućom prometnom signalizacijom,

21. »biciklistička traka« je dio kolnika namijenjen za promet bicikala, označen odgovarajućom prometnom signalizacijom.«.

Članak 3.

U članku 5. stavku 2. riječi: »Ministarstvu mora, prometa i infrastrukture« zamjenjuju se riječima: »Ministarstvu pomorstva, prometa i infrastrukture«.

Članak 4.

U članku 7. stavku 2. riječi: »ministar mora, prometa i infrastrukture« zamjenjuju se riječima: »ministar pomorstva, prometa i infrastrukture«.

Članak 5.

Naslov iznad članka 8. mijenja se i glasi: »Naknade za korištenje javnih cesta«.

Članak 8. mijenja se i glasi:

»(1) Za korištenje javnih cesta vozilima registriranim u Republici Hrvatskoj naplaćuje se godišnja naknada iz članka 86. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona, a vozilima bez obzira na državu u kojoj su registrirana može se pod uvjetima propisanim ovim Zakonom naplaćivati cestarina iz članka 86. stavka 1. točke 2. i korisnička naknada iz članka 86. stavka 1. točke 6. ovoga Zakona.

(2) Naknade za korištenje javnih cesta ne smiju diskriminirati korisnike javnih cesta prema nacionalnosti korisnika, državi odnosno mjestu poslovnog nastana, registraciji vozila, a niti s obzirom na mjesto polaska odnosno odredište.

(3) Uvođenje naknada za korištenje javnih cesta ne smije diskriminirati međunarodni promet javnim cestama niti prijevoznicima u cestovnom prometu poremetiti slobodu tržišnog natjecanja.

(4) Za korištenje iste dionice autoceste ne može se za bilo koju skupinu vozila istodobno naplaćivati cestarina iz članka 9. i korisnička naknada iz članka 9.b ovoga Zakona.

(5) Cestarina i korisnička naknada naplaćuju se na način da se što manje utječe na protočnost prometa te da neredoviti korisnici cestovne mreže nisu stavljeni u nepovoljniji položaj.

(6) Republika Hrvatska može, sukladno odredbama ovoga Zakona, s drugim članicama Europske unije i susjednim državama uvesti zajednički sustav naknada za korištenje javnih cesta.«.

Članak 6.

Članak 9. mijenja se i glasi:

»(1) Za korištenje autocesta ili pojedinih cestovnih objekata (most, tunel, vijadukt i slično) na državnim cestama Vlada može donijeti odluku o uvođenju naplate cestarine.

(2) Cestarina iz članka 86. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona je naknada za korištenje autoceste ili pojedinog cestovnog objekata (most, tunel, vijadukt i slično) na državnoj cesti koja se plaća u iznosu određenom na temelju udaljenosti koju je vozilo prešlo i na temelju skupine vozila. Cestarina obuhvaća infrastrukturnu pristojbu i pristojbu za vanjske troškove.

(3) Infrastrukturna pristojba se naplaćuje za nadoknadu nastalih troškova izgradnje, održavanja, upravljanja, poslovanja i razvoja, vezanih za autocestu i pojedini cestovni objekt (most, tunel, vijadukt i slično) na državnoj cesti.

(4) Troškovi izgradnje su svi troškovi, uključujući troškove financiranja, povezani s izgradnjom mreže autocesta, nove autoceste, dionice autoceste ili pojedinog cestovnog objekta (most, tunel, vijadukt i slično) na državnoj cesti ili novim investicijama u rekonstrukciju, poboljšanje i održavanje ranije izgrađene mreže autocesta, autoceste, dionice autoceste ili pojedinog cestovnog objekta (most, tunel, vijadukt i slično) na državnoj cesti.

(5) Pristojba za vanjske troškove naplaćuje se radi nadoknade nastalih troškova vezanih za onečišćenje zraka i štetne učinke buke cestovnog prometa na stanovništvo.

(6) Trošak onečišćenja zraka zbog prometa je trošak štete uzrokovane ispuštanjem čestičnih tvari i prekursora ozona, kao što su dušikov oksid i isparivi organski spojevi, za vrijeme prometovanja vozila. Ovaj trošak nadoknađuje se naplatom posebne naknade za okoliš za vozila na motorni pogon, sukladno posebnim propisima o zaštiti okoliša i energetske učinkovitosti.

(7) Trošak zagađenja bukom zbog cestovnog prometa je trošak štete uzrokovane bukom koju emitiraju vozila u cestovnom prometu. Ovaj trošak može se nadoknaditi naplatom pristojbe za vanjske troškove na dionicama autocesta i pojedinom cestovnom objektu (most, tunel, vijadukt i slično) na državnoj cesti koji se nalaze u područjima u kojima je stanovništvo izloženo buci izazvanoj cestovnim prometom.

(8) Ponderirana prosječna infrastrukturna pristojba znači ukupan prihod od infrastrukturne pristojbe tijekom određenog razdoblja, podijeljen s brojem kilometara koje su vozila prešla na dionicama autoceste i pojedinom cestovnom objektu (most, tunel, vijadukt i slično) na državnoj cesti na kojima se naplaćivala pristojba tijekom toga razdoblja. Ponderirana prosječna infrastrukturna pristojba može uključiti povrat na kapital i marginu profita u tržišnim uvjetima.

(9) Ponderirana prosječna pristojba za vanjske troškove je ukupan prihod od pristojbi za vanjske troškove tijekom određenog razdoblja, podijeljen s brojem kilometara koje su vozila prešla na dionicama autoceste i pojedinom cestovnom objektu (most, tunel, vijadukt i slično) na državnoj cesti na kojima se naplaćivala pristojba tijekom toga razdoblja.

(10) Vozila se za potrebe naplate cestarine raspoređuju u skupine sukladno broju osovina i/ili dimenziji i/ili težini i/ili vrsti vozila koja je naznačena u knjižici vozila.

(11) Ministar je ovlašten donijeti provedbene propise kojima će urediti:

- skupine vozila u koje se raspoređuju vozila u svrhu naplate cestarine,
- metodologiju utvrđivanja i izračuna cestarine i koncesijske cestarine, troškova izgradnje, troškova financiranja, infrastrukturne pristojbe, pristojbe za vanjske troškove koja se odnosi na troškove zaštite od buke, utvrđivanje najviše razine infrastrukturnih pristojbi, uvjete za umanjeње infrastrukturnih pristojbi za vozila koja ispunjavaju najviše ekološke standarde te radi učinkovitog korištenja autoceste i podizanja razine sigurnosti na autocesti, metodologiju izračunavanja prosječne cestarine koja je razmjerna troškovima izgradnje, održavanja, upravljanja i razvoja mreže autocesta, a iskazana je kao ukupan prihod od cestarina u određenom vremenskom razdoblju podijeljen s brojem prevaljenih kilometara svih vozila koja su platila cestarinu na određenoj mreži autocesta, podatke koji se radi usklađivanja infrastrukturnih pristojbi i pristojbi za vanjske troškove dostavljaju Europskoj komisiji.

(12) Ministarstvo najmanje šest mjeseci prije uvođenja cestarina, određenih na temelju infrastrukturnih pristojbi i na temelju pristojbi za vanjske troškove, provodi postupak za dobivanje mišljenja i odluke Europske komisije o ispunjavanju uvjeta iz Direktive 2011/76/EU iz članka 1.a ovoga Zakona. Navedene pristojbe se prije primjene trebaju uskladiti s Europskom komisijom.

(13) Hrvatske autoceste d.o.o. i koncesionar ne smiju davati popuste ili sniženja cestarine u dijelu koji se odnosi na pristojbu za vanjske troškove. Ova odredba ne primjenjuje se na ugovore o koncesiji sklopljene prije dana pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.

(14) Hrvatske autoceste d.o.o. i koncesionar mogu davati popuste ili sniženja cestarine u dijelu koji se odnosi na infrastrukturnu pristojbu pod sljedećim uvjetima:

- da su razmjerni za sve skupine vozila, javno objavljeni i dostupni svim korisnicima autocesta pod jednakim uvjetima te da ne uzrokuju dodatne troškove koji se prenose na ostale korisnike u obliku viših cestarina,
- da pridonose uštedama u troškovima upravljanja autocestom,
- da ne premašuju 13% iznosa infrastrukturne pristojbe koju plaćaju vozila razvrstana u istu skupinu koja ne ostvaruju pravo na popust ili sniženje.

(15) Odredbe stavka 14. podstavka 2. i 3. ovoga članka ne primjenjuju se na infrastrukturne pristojbe za nove javne ceste, koje će biti dio transeuropske mreže cesta nakon pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji, određene na temelju propisa Europske unije kojima se utvrđuju smjernice za razvoj Transeuropske prometne mreže, radi osiguranja tržišne održivosti tih investicija ako su izložene izravnom tržišnom natjecanju s drugim infrastrukturama. Prije početka primjene ovih infrastrukturnih pristojbi Europska komisija provjerit će usklađenost pristojbi.

(16) Vlada može odobriti stimulativne modele plaćanja za elektroničku naplatu cestarine.

(17) Ukupan iznos cestarine, iznos infrastrukturne pristojbe i/ili iznos pristojbe za vanjske troškove mora biti naznačen na računu koji se izdaje korisniku autoceste i pojedinog cestovnog objekta (most, tunel, vijadukt i slično) na državnoj cesti.«.

Članak 7.

Iza članka 9. dodaju se naslovi i članci 9.a, 9.b i 9.c koji glase:

»Godišnja naknada

Članak 9.a

(1) Visina godišnje naknade iz članka 86. stavka 1. podstavka 1. ovoga Zakona određuje se prema broju osovina i maksimalnoj dozvoljenoj bruto nosivosti vozila.

(2) Visina godišnje naknade iz stavka 1. ovoga članka može se umanjiti za:

- vatrogasna vozila,
- vozila koja se javom cestom kreću samo povremeno i kojima se koriste osobe čija djelatnost nije javni prijevoz tereta.

Korisnička naknada

Članak 9.b

(1) Korisnička naknada iz članka 86. stavka 1. točke 6. ovoga Zakona može se uvesti za korištenje javne ceste ili pojedine dionice javne ceste za motorna i priključna vozila namijenjena isključivo za prijevoz tereta, čija ukupna masa prelazi 3,5 tone. Na elektroničko ubiranje korisničke naknade primjenjuju se odredbe o elektroničkoj naplati i interoperabilnosti iz članka 10. ovoga Zakona.

(2) Odluku o uvođenju, visini i namjeni korisničke naknade donosi Vlada.

(3) Visina korisničke naknade utvrđuje se razmjerno trajanju korištenja javne ceste koje može biti jedan dan, jedan tjedan, jedan mjesec ili jednu godinu. Mjesečni iznos korisničke naknade ne prelazi 10% godišnjeg iznosa, tjedni iznos ne prelazi 5% godišnjeg iznosa, a dnevni iznos ne prelazi 2% godišnjeg iznosa.

(4) Za vozila registrirana u Republici Hrvatskoj mogu se naplaćivati samo godišnji iznosi korisničke naknade.

Nadzor sustava naplaćivanja korištenja javnih cesta

Članak 9.c

Nadzor sustava naplaćivanja korištenja javnih cesta koji moraju funkcionirati na transparentan i nediskriminirajući način provodi se kroz propise iz članka 9. stavka 11., članka 87. stavaka 1. i 6. ovoga Zakona te kroz izdavanje suglasnosti na visinu cestarine iz članka 87. stavka 2. ovoga Zakona.«.

Članak 8.

Članak 10. mijenja se i glasi:

»(1) Elektronički sustavi za naplatu cestarine su sustavi za naplatu cestarine koji omogućuju naplaćivanje cestarine korištenjem najmanje jedne od sljedećih tehnologija na kojima se temelji europska elektronička naplata cestarine: satelitskog određivanja položaja vozila, mobilne komunikacije uporabom standarda GSM-GPRS (referencija na GSM TS 03.60/23.060) i mikrovalne tehnologije na frekvenciji 5,8 Ghz.

(2) Elektronički sustavi za naplatu cestarine koje uvode Hrvatske autoceste d.o.o. i koncesionari moraju biti međusobno interoperabilni. Hrvatske autoceste d.o.o. i koncesionari mogu s pružateljima drugih usluga ugovoriti da se oprema u vozilu korisnika usluge elektroničke naplate cestarine može koristiti i za druge namjene, pod uvjetom da to ne predstavlja dodatno opterećenje za korisnika usluge i ne diskriminira korisnike usluga elektroničke naplate cestarine.

(3) Odredbe članaka 10. do 15. ovoga Zakona ne primjenjuje se na:

- sustave za naplatu cestarine koji nemaju tehnologiju elektroničke naplate cestarine,
- elektroničke sustave za naplatu cestarine kod kojih nije potrebna ugradnja opreme u vozila,

– male, isključivo lokalne sustave za naplatu cestarine, za koje bi troškovi usklađivanja s europskom elektroničkom naplatom cestarine bili nerazmjerni s koristima od takve naplate.

(4) Elektronički sustavi za naplatu cestarine u smislu ovoga Zakona ne smatraju se elektroničkim novcem prema posebnim propisima kojima se uređuju institucije za elektronički novac.

(5) Naplata putem elektroničkih sustava za naplatu cestarine iz stavaka 1. i 3. podstavka 2. ovoga članka ne smatra se javno dostupnom telekomunikacijskom uslugom prema propisima kojima se uređuje područje telekomunikacija.

(6) Na opremu za elektroničku naplatu cestarine primjenjuju se propisi koji uređuju elektromagnetsku kompatibilnost, radijsku opremu i telekomunikacijsku terminalnu opremu.

(7) Naplatne prometne trake za elektroničku naplatu cestarine mogu, uz primjenu propisa o sigurnosti prometa, biti korištene i za naplatu cestarine na druge načine.

(8) Interoperabilnost predstavlja sposobnost sustava i pridruženih poslovnih procesa da nesmetano razmjenjuju podatke i međusobno dijele informacije i znanje.«.

Članak 9.

Iza članka 10. dodaje se članak 10.a koji glasi:

»Članak 10.a.

Vlada će na prijedlog Ministarstva u programu iz članka 21. ovoga Zakona utvrditi mjere za povećanje korištenja elektroničkih sustava za naplatu cestarine, koje uključuju i stimulativne modele plaćanja cestarine, kako bi elektronička naplata cestarine dostigla barem 50% ukupne naplate cestarine.«.

Članak 10.

U članku 11. stavak 2. mijenja se i glasi:

»(2) Hrvatske autoceste d.o.o. i koncesionar dužni su, najkasnije u roku od pet godina od dana pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji, osigurati uvjete za sklapanje ugovora s ovlaštenim pružateljem usluge EENC-a u Europskoj uniji i omogućiti plaćanje cestarine na način propisan u stavku 1. ovoga članka. Ugovorom se uz ostalo određuje način obrade transakcija na naplatnim postajama, financijski obračun, postupci za pregled podataka o transakcijama, posebno u slučaju zakazivanja ili kvara opreme, kontrolni sustavi, mogućnost prisilne izvršivosti i osiguranja plaćanja.«.

Iza stavka 5. dodaje se stavak 6. koji glasi:

»(6) EENC može biti korištena i kao način naplate usluge drugih vrsta prijevoza ako za to postoje tehničke mogućnosti kod drugih vrsta prijevoza.«.

Članak 11.

U članku 12. stavak 2. briše se.

Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 2.

Članak 12.

U članku 13. stavku 2. riječ: »uvjeti« zamjenjuje se riječju: »zahtjevi«.

Članak 13.

Naslov iznad članka 14. mijenja se i glasi: »Tehnički zahtjevi i posebni uvjeti za EENC i interoperabilnost«.

Članak 14. mijenja se i glasi:

»(1) Tehničke zahtjeve i posebne uvjete te elemente interoperabilnosti koje moraju ispunjavati pružatelji usluge EENC-a sa sjedištem na teritoriju Republike Hrvatske, Hrvatske autoceste d.o.o., odnosno koncesionar propisuje ministar.

(2) Potvrdu o ispunjavanju tehničkih zahtjeva i elemenata interoperabilnosti iz stavka 1. ovoga članka izdaje Državni zavod za mjeriteljstvo.«.

Članak 14.

Iza članka 15. dodaju se naslov i članak 15.a koji glase:

»Zaštita osobnih podataka korisnika javnih cesta

Članak 15.a

(1) Pravna osoba koja upravlja javnom cestom i koncesionar dužni su osobne podatke korisnika javne ceste za potrebe inteligentnih transportnih sustava na javnoj cesti (elektronička naplata cestarine i EENC, sustavi za upravljanja prometom i drugi) prikupljati, obrađivati i koristiti u skladu s propisima o zaštiti osobnih podataka i propisima o zaštiti podataka i sigurnosti u elektroničkim komunikacijama.

(2) U svrhu dodatne zaštite privatnosti, uvijek kada je to tehnički izvedivo, inteligentni transportni sustavi iz stavka 1. ovoga članka trebaju koristiti neimenovane podatke.«.

Članak 15.

U članku 17. stavku 6. riječi: »zaštitu okoliša, prostornog uređenja i graditeljstva« zamjenjuju se riječju: »graditeljstvo«.

Iza stavka 6. dodaje se novi stavak 7. koji glasi:

»(7) Ministar u suglasnosti s ministrom nadležnim za graditeljstvo donosi tehničke provedbene propise kojima se uređuje projektiranje, građenje, rekonstrukcija i održavanje biciklističkih staza i biciklističkih traka, uključujući i način prometovanja i njihova označavanja prometnom signalizacijom.«.

Dosadašnji stavak 7. postaje stavak 8.

Članak 16.

U članku 18. stavak 2. mijenja se i glasi:

»(2) Strategija iz stavka 1. ovoga članka sadrži:

- analizu stanja,
- strateške ciljeve razvitka,
- mjere i aktivnosti,
- provedbene odredbe,

– mogućnosti provedbe utvrđenih ciljeva.«.

Članak 17.

U članku 19. iza stavka 1. dodaje se stavak 2. koji glasi:

»(2) Ministarstvo može Hrvatskim cestama d.o.o. povjeriti obavljanje određenih operativnih stručno-tehničkih poslova u vezi s osiguranjem tehničko-tehnološkog jedinstva javnih cesta.«.

Članak 18.

U članku 61. iza stavka 4. dodaje se stavak 5. koji glasi:

»(5) Sadržaj, namjenu i razinu razrade prometnog elaborata propisuje ministar.«.

Članak 19.

U članku 63. stavak 1. mijenja se i glasi:

»(1) Minimalni sigurnosni zahtjevi za tunele primjenjuju se na tunele dulje od 500 m na onim javnim cestama koje će biti dio transeuropske mreže cesta (u daljnjem tekstu: TEM ceste) nakon pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji, određene na temelju propisa Europske unije kojima se utvrđuju smjernice za razvoj Transeuropske prometne mreže.«.

Stavak 4. mijenja se i glasi:

»(4) Ministar u suglasnosti s ministrom nadležnim za unutarnje poslove i ministrom nadležnim za graditeljstvo donosi propis o minimalnim sigurnosnim zahtjevima i postupcima za tunele za faze planiranja, projektiranja, građenja i korištenja, o uvjetima kada se mora izraditi analiza rizika, o metodologiji po kojoj se ista provodi, o dokumentaciji o sigurnosti, o povjeravanju rada upravljanja tunelima, o tehničkim zahvatima i drugim preinakama, redovitim vježbama radi provjere spremnosti osoblja i funkcioniranja opreme, te o obvezi primjene novih tehnologija.«.

Iza stavka 4. dodaje se stavak 5. koji glasi:

»(5) Vlada odlukom može odrediti da se odredbe članka 63. do 67. ovoga Zakona o minimalnim sigurnosnim zahtjevima za tunele na TEM cestama mogu primjenjivati i za pojedine tunele na drugim javnim cestama.«.

Članak 20.

Iza članka 63. dodaju se naslov i članak 63.a koji glase:

»Tuneli koji su u prometu po ranijim propisima

Članak 63.a

(1) Upravno tijelo iz članka 64. stavka 1. ovoga Zakona, za tunele koji su pušteni u promet prije stupanja na snagu propisa iz članka 63. stavka 4. ovoga Zakona, mora u roku od 18 mjeseci od dana pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji osigurati pregled tunela i na temelju pregleda ocijeniti stanje usklađenosti tunela sa zahtjevima iz navedenog propisa.

(2) Upravno tijelo iz članka 64. stavka 1. ovoga Zakona uz suglasnost Vlade, na temelju pregleda i ocjene tunela iz stavka 1. ovoga članka, donosi plan za postupnu primjenu propisa iz članka 63. stavka 4. ovoga Zakona za tunele koji su pušteni u promet prije stupanja na snagu istih, s krajnjim rokom potpune primjene propisa do 30. travnja 2019.

(3) Upravitelj tunela uz suglasnost Upravnog tijela donosi plan za prilagodbu tunela sukladno propisu iz članka 63. stavka 4. ovoga Zakona.

(4) Ako za tunel, koji je pušten u promet prije stupanja na snagu propisa iz članka 63. stavka 4. ovoga Zakona, nije moguće tehnički provesti usklađivanje s tim propisom ili se usklađivanje može provesti samo uz nerazmjerne troškove, upravno tijelo iz članka 64. stavka 1. ovoga Zakona može, na temelju provedene analize rizika, odobriti provedbu drugih mjera smanjenja rizika kojima će se osigurati sprječavanje kritičnih događaja koji mogu imati za posljedicu ugrožavanje ljudskih života, okoliša i tunnelske instalacije te pružanje zaštite u slučaju nesreća.«.

Članak 21.

Naslov iznad članka 64. mijenja se i glasi: »Upravno tijelo za sigurnost tunela«.

Članak 64. mijenja se i glasi:

(1) U Ministarstvu se ustrojava upravno tijelo za upravljanje tunelima i uspostavu svih sigurnosnih zahtjeva u tunelima kao i za poduzimanje svih nužnih radnji za zadovoljavanje minimalnih sigurnosnih zahtjeva za tunele (u daljnjem tekstu: Upravno tijelo).

(2) Upravno tijelo je ovlašteno u svakom trenutku upravitelju tunela naložiti da ograniči ili zabrani promet u tunelu, uključujući i potpuno zatvaranje tunela, ako nisu ispunjeni sigurnosni zahtjevi za odvijanje prometa, uz obvezno utvrđivanje uvjeta pod kojima se promet može ponovno uspostaviti, odnosno tunel otvoriti.

(3) Upravno tijelo dužno je osigurati:

- provedbu redovitih ispitivanja, uspostavu odgovarajućih sigurnosnih zahtjeva i inspekcijski nadzor tunela putem inspekcije cesta iz članka 111. stavka 1. ovoga Zakona,
- izradu organizacijske i radne sheme za obuku i opremanje hitnih službi, uključujući i planove za slučaj opasnosti,
- utvrđivanje postupaka za trenutačno zatvaranje tunela u slučaju opasnosti,
- provođenje potrebnih mjera za smanjenje rizika,
- ako se izmjene prometni uvjeti koji utječu na sigurnost prometa u tunelu, izradu analize rizika kojom se trebaju utvrditi svi čimbenici koji utječu na sigurnost prometa, osobito značajke prometnog toka i prognozirani broj teških teretnih vozila dnevno. U tom slučaju Upravno tijelo naložit će upravitelju tunela da naruči izradu neovisne analize rizika.

(4) Za tunele koji se nalaze na području Republike Hrvatske i druge države članice Europske unije, svaka država ustrojiti će upravno tijelo sukladno nacionalnim propisima, a mogu ustrojiti i zajedničko upravno tijelo.

(5) Ako su u slučaju iz stavka 4. ovoga članka ustrojena dva različita tijela, odluke svakog od njih vezane za pitanja sigurnosti upravljanja tunelom moraju se donositi uz prethodnu suglasnost drugog tijela.«.

Članak 22.

Iza članka 64. dodaju se naslovi i članci 64.a i 64. b koji glase:

»Upravitelj tunela

Članak 64.a

(1) Upravitelj tunela su Hrvatske autoceste d.o.o., Hrvatske ceste d.o.o. i koncesionar, odnosno pravna osoba koju Upravno tijelo imenuje upraviteljem tunela za projektiranje i građenje, odnosno za korištenje i održavanje tunela.

(2) Upravitelj tunela dužan je za svaki veći izvanredni slučaj ili nesreću koja se dogodi u tunelu sastaviti istražno izvješće o izvanrednom slučaju, koje se proslijeđuje službeniku za sigurnost iz članka 65. ovoga Zakona te hitnim službama najkasnije u roku od jednog mjeseca od događaja koji je predmet izvješća.

(3) Nakon sastavljanja istražnog izvješća i analize okolnosti izvanrednog slučaja ili nesreće iz stavka 2. ovoga članka ili zaključaka koji se mogu iz njega izvesti, upravitelj tunela dužan je izvješća i analize proslijediti službeniku za sigurnost iz članka 65. ovoga Zakona, hitnim službama, Upravnom tijelu, inspekciji za ceste iz članka 111. stavka 1. ovoga Zakona, drugim nadležnim inspekcijskim službama, ministarstvu nadležnom za unutarnje poslove i ministarstvu nadležnom za graditeljstvo najkasnije u roku od jednog mjeseca od dana zaprimanja istražnog izvješća.

(4) Upravitelj tunela dužan je Upravnom tijelu podnositi izvješća o požarima u tunelima i o događajima koji utječu na sigurnost prometa u tunelu.

(5) Za tunele koji se nalaze na području Republike Hrvatske i druge države članice Europske unije, nacionalna upravna tijela, odnosno zajedničko upravno tijelo imenovat će jednog upravitelja tunela.

Izvješćivanje Europske komisije o ispunjavanju minimalnih sigurnosnih zahtjeva za tunele na TEM cestama

Članak 64.b

Ministarstvo je dužno:

- izvijestiti Europsku komisiju o nazivu i adresi Upravnog tijela,
- svake dvije godine izraditi izvješće o požarima u tunelima i o nesrećama u tunelu, o učestalosti i uzrocima izvanrednih događaja s procjenom djelotvornosti sigurnosnih zahtjeva i mjera te isti dostaviti Europskoj komisiji prije kraja rujna tekuće godine za prethodno razdoblje,
- Europskoj komisiji dostaviti plan iz članka 63.a stavka 2. ovoga Zakona i svake dvije godine izvijestiti Europsku komisiju o provedbi istog,
- obavijestiti Europsku komisiju o mjerama smanjenja rizika iz članka 63.a stavka 4. ovoga Zakona uz obrazloženje odobravanja istih.«.

Članak 23.

U članku 65. stavku 1. riječi: »Hrvatske autoceste d.o.o., Hrvatske ceste d.o.o. i koncesionar dužni su« zamjenjuju se riječima: »Upravitelj tunela mora«.

Članak 24.

Naslov iznad članka 66. i članak 66. brišu se.

Članak 25.

U članku 67. stavku 1. brojka: »2.« zamjenjuje se brojkom: »4.«.

U stavku 2. riječi: »razinu stručnosti« zamjenjuju se riječju: »stručnost«.

U stavku 3. riječi: »Hrvatske autoceste d.o.o., Hrvatske ceste d.o.o., koncesionara« zamjenjuju se riječima: »Upravno tijelo, upravitelja tunela«.

U stavku 4. riječi: »donošenje mjera« zamjenjuju se riječima: »provođenje mjera«.

U stavku 5. riječi: »Hrvatske autoceste d.o.o., Hrvatske ceste d.o.o. i koncesionar nakon« zamjenjuju se riječima: »Upravno tijelo na temelju«, a riječi: »propisat će« zamjenjuju se riječju: »određuje«.

Članak 26.

Članak 68. mijenja se i glasi:

»(1) Odredbe članka 68. do 72. ovoga Zakona odnose se na TEM ceste, a primjenjuju se na postupke ocjene utjecaja na sigurnost u cestovnom prometu, procjenu cestovne sigurnosti, upravljanje javnim cestama sa stajališta sigurnosti te na kontrolu sigurnosti na javnim cestama.

(2) Vlada odlukom može odrediti da se odredbe članka 68. do 72. ovoga Zakona mogu primijeniti i na druge javne ceste.

(3) Odredbe članka 68. do 72. ne primjenjuju se na tunele na koje se primjenjuju odredbe članka 63. do 67. ovoga Zakona.

(4) Upravljanje postojećim javnim cestama sa stajališta sigurnosti obuhvaća poduzimanje mjera za povećanja stupnja sigurnosti na njima te smanjenje troškova prometnih nesreća.

(5) Provjera sigurnosti je povremena provjera karakteristika i oštećenja javne ceste sa stajališta sigurnosti, a provodi se sukladno propisu iz članka 26. stavka 3. ovoga Zakona.«.

Članak 27.

Članak 69. mijenja se i glasi:

»(1) Aktivnosti za poboljšanje sigurnosti TEM cesta odnose se na sve faze planiranja, projektiranja, građenja i održavanja TEM cesta te obuhvaćaju:

- smjernice za primjenu odredbi članka 68. do 72. ovoga Zakona,
- provjeru i inspekciju sigurnosti TEM cesta,
- upravljanje podacima o sigurnosti TEM cesta,
- ocjenu utjecaja na sigurnost u cestovnom prometu,
- reviziju cestovne sigurnosti,
- sigurnosno ocjenjivanje dionica s velikim brojem prometnih nesreća i upravljanje TEM cestama sa stajališta sigurnosti.

(2) Aktivnosti iz stavka 1. podstavka 4. do 6. ovoga članka, uvjete postupak i rokove njihove provedbe te sadržaj izvješća o prometnim nesrećama propisuje ministar.

(3) Smjernice iz stavka 1. podstavka 1. ovoga članka utvrđuje Vlada u programu iz članka 21. ovoga Zakona. Smjernice se dostavljaju Europskoj komisiji u roku od tri mjeseca od njihovog usvajanja.«.

Članak 28.

Iza članka 69. dodaje se naslov i članak 69.a koji glase:

»Ocjena utjecaja na sigurnost u cestovnom prometu

Članak 69.a

(1) Ocjena utjecaja na sigurnost u cestovnom prometu je obvezna analiza kojom se uspoređuje postojeće stanje i utjecaj nove javne ceste, odnosno rekonstrukcije postojeće javne ceste na promet i razinu sigurnosti cestovne mreže.

(2) Ocjena utjecaja na sigurnost u cestovnom prometu iz stavka 1. ovoga članka jedna je od obveznih analiza koje se provode radi utvrđivanja prioriteta u građenju i održavanju javnih cesta iz članka 20. ovoga Zakona, a uz ostalo sadrži i sve podatke potrebne za analizu troškova i koristi.

(3) Ocjena utjecaja na sigurnost u cestovnom prometu iz stavka 1. ovoga članka provodi se tijekom planiranja iz članka 21. i 22. ovoga Zakona izgradnje nove odnosno rekonstrukcije postojeće javne ceste.«.

Članak 29.

Naslov iznad članka 70. mijenja se i glasi: »Revizija sigurnosti TEM cesta«.

Članak 70. mijenja se i glasi:

»(1) Revizija sigurnosti TEM cesta je nezavisna, detaljna, sustavna i tehnička provjera sigurnosti koja se odnosi na projektirane karakteristike projekta javne ceste i koja obuhvaća sve faze od planiranja do puštanja javne ceste u promet.

(2) Revizija sigurnosti TEM cesta provodi se tijekom projektiranja, građenja odnosno rekonstrukcije te puštanja u promet TEM cesta te u početnom razdoblju korištenja TEM cesta.«.

Članak 30.

Iza članka 70. dodaju se naslov i članci 70.a i 70.b koji glase:

»Revizor cestovne sigurnosti

Članak 70.a

(1) Reviziju projektne i druge dokumentacije u okviru procjene sigurnosti na TEM cestama sukladno odredbama ovoga Zakona provodi revizor cestovne sigurnosti.

(2) Revizor cestovne sigurnosti mora imati ovlaštenje, koje na prijedlog povjerenstva izdaje ministar. Ovlaštenje se izdaje za razdoblje od pet godina.

(3) Povjerenstvo iz stavka 2. ovoga članka imenuje ministar. Povjerenstvo ima predsjednika i četiri člana, koji se imenuju iz Ministarstva, ministarstva nadležnog za unutarnje poslove, ministarstva nadležnog za graditeljstvo i strukovnih organizacija.

(4) Ovlaštenje za revizora cestovne sigurnosti izdaje se osobi koja ima odgovarajuće iskustvo ili kvalifikaciju u projektiranju cesta, u području cestovne sigurnosti, te u provođenju analiza prometnih nesreća, a prošla je program osposobljavanja za revizora cestovne sigurnosti.

(5) O ovlaštenjima iz stavka 2. ovoga članka Ministarstvo vodi očevidnik. Popis ovlaštenih revizora cestovne sigurnosti, na temelju podataka iz očevidnika, objavljuje se jednom godišnje u »Narodnim novinama«.

(6) Radno iskustvo i stručnu spremu za revizora cestovne sigurnosti, način na koji se isto dokazuje kod izdavanja ovlaštenja iz stavka 4. ovoga članka, program osposobljavanja za revizora cestovne sigurnosti i provjeru osposobljenosti, programe dodatnog osposobljavanja, sadržaj i način vođenja očevidnika iz stavka 5. ovoga članka, način i opseg obavljanja poslova revizije cestovne sigurnosti te način izračuna naknade za obavljene poslove revizije cestovne sigurnosti propisuje ministar.

Članak 70.b

(1) Revizor cestovne sigurnosti iz članka 70.a ovoga Zakona ne može obaviti reviziju cestovne sigurnosti za projekte i dokumentaciju u čijoj je izradi sudjelovao ili je u projektiranje ili upravljanje javnom cestom za koju se revizija obavlja uključena pravna osoba u kojoj je isti zaposlen.

(2) Revizor cestovne sigurnosti provodi reviziju cestovne sigurnosti sukladno odredbama ovoga Zakona, posebnih propisa, tehničkih zahtjeva (specifikacija) i pravilima struke u vezi s cestovnom sigurnosti.«.

Članak 31.

Naslov iznad članka 71. mijenja se i glasi: »Izvješća revizora cestovne sigurnosti«.

U članku 71. stavak 1. mijenja se i glasi.

»(1) Revizor cestovne sigurnosti izrađuje izvješće o provedenoj reviziji i utvrđuje elemente u projektnoj i drugoj dokumentaciji bitne za cestovnu sigurnost. Izvješće sadrži preporuke za projektanta i pravnu osobu koja upravlja javnom cestom te koncesionara.«.

Stavak 3. briše se.

Članak 32.

Iza članka 71. dodaju se naslovi i članci 71.a i 71.b koji glase:

»Sigurnosna ocjena dionica TEM cesta s velikim brojem prometnih nesreća

Članak 71. a

(1) Dionica TEM ceste s velikim brojem prometnih nesreća je dionica TEM ceste kojom se prometuje duže od tri godine i na kojoj se dogodio velik broj nesreća s poginulim osobama u odnosu na veličinu prometa. Sigurnosno ocjenjivanje se provodi sukladno propisu iz članka 69. stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Pravna osoba koja upravlja TEM cestom i koncesionar dužni su svake tri godine za TEM ceste kojima upravljaju provesti sigurnosno ocjenjivanje dionica s velikim brojem prometnih nesreća, s time da se prvo sigurnosno ocjenjivanje treba provesti najkasnije u roku od jedne godine od dana pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.

(3) Sigurnosnu ocjenu dionica TEM cesta s velikim brojem prometnih nesreća provode stručni timovi koje imenuje pravna osoba koja upravlja TEM cestom odnosno koncesionar, a barem jedan član stručnog tima mora biti ovlašten revizor cestovne sigurnosti.

(4) U propisu iz članka 17. stavka 4. podstavka 1. ovoga Zakona uređuje se i način obavješćivanja korisnika javne ceste da je određena dionica javne ceste prema sigurnosnoj ocjeni dionica s velikim brojem prometnih nesreća.

Kontrola sigurnosti i vođenje evidencije o prometnim nesrećama

Članak 71.b

(1) Na TEM cestama se obavljaju kontrole sigurnosti da bi se odredile sigurnosne karakteristike cesta i smanjio broj prometnih nesreća na njima.

(2) Kontrole sigurnosti uključuju povremene kontrole TEM cesta i analize mogućeg utjecaja radova na cestama na sigurnost odvijanja prometa, a obavljaju se u vremenskim razmacima koji osiguravaju primjerenu razinu sigurnosti.

(3) Kontrole se provode prema godišnjem planu.

(4) O svakoj prometnoj nesreći na TEM cesti sa smrtnom posljedicom izrađuje se izvještaj prema propisu iz članka 69. stavka 2. ovoga Zakona.

(5) Ministarstvo je dužno prije donošenja programa iz članka 21. ovoga Zakona izraditi analizu prosječnog društvenog troška prometne nesreće i prosječnog društvenog troška nesreće s teškim posljedicama u razdoblju prethodnog programa.«.

Članak 33.

Članak 72. mijenja se i glasi:

»Inspekciju sigurnosti TEM cesta i kontrolu sigurnosti iz članka 71.b ovoga Zakona provodi inspekcija za ceste.«.

Članak 34.

Iza članka 72. dodaju se naslov i članci 72.a, 72.b, 72.c i 72.d koji glase:

»Intelligentni transportni sustavi u cestovnom prometu

Članak 72.a

(1) Intelligentni transportni sustavi (u daljnjem tekstu: ITS) u smislu ovoga Zakona su informacijsko-komunikacijska nadgradnja klasičnog sustava cestovnog prometa, kojim se postiže znatno poboljšanje učinaka cjelokupnog prometnog sustava. ITS uključuje ceste, vozila i korisnike cesta, a primjenjuju se u upravljanju prometom, upravljanju mobilnosti, upravljanju prometnim incidentima te za veze s ostalim vrstama prijevoza.

(2) Usluga ITS-a obuhvaća aplikaciju ITS-a kroz dobro definirani organizacijski i operativni okvir primjene, a pridonosi sigurnosti u cestovnom prometu, učinkovitijem prijevozu putnika i tereta, poboljšanju udobnosti prijevoza, zaštiti putnika i tereta te protočnosti prometa na cesti.

(3) Aplikacija ITS-a je operativno sredstvo za primjenu ITS-a.

(4) Za usluge ITS-a primjenjuju se tehnički, funkcionalni i organizacijski zahtjevi (specifikacije) i norme koje donosi Europska komisija kako bi se osigurala usklađenost i interoperabilnost ITS-a na području Europske unije.

Članak 72.b

(1) ITS se prvenstveno treba razvijati i primijeniti za sljedeća prioritetna područja:

- optimalno korištenje cestovnih, prometnih i putnih podataka,
- neprekinutost ITS usluga u upravljanju prometom,
- ITS aplikacije za sigurnosti prometa na cestama te zaštitu korisnika cesta,

– za kooperativne sustave koji povezuju vozila i ceste.

(2) Unutar prioriternih područja razvoja i primjene ITS-a iz stavka 1. ovoga članka prioriternne su sljedeće aktivnosti:

- pružanje usluga multimodalnih putnih informacija u cijeloj Europskoj uniji,
- pružanje usluga prometnih informacija u stvarnom vremenu u cijeloj Europskoj uniji,
- besplatno pružanje općih usluga s minimalnim skupom prometnih informacija u vezi s cestovnom sigurnosti,
- usklađeno pružanje usluga interoperabilnog sustava e-Poziv u cijeloj Europskoj uniji,
- pružanje usluga informiranja o sigurnim i zaštićenim parkirališnim mjestima za teretna vozila i autobuse,
- pružanje usluga rezervacije sigurnih i zaštićenih parkirališnih mjesta za teretna vozila i autobuse.

(3) Vlada na prijedlog Ministarstva donosi nacionalni program za razvoj i uvođenje ITS-a u cestovnom prometu na prioriternim područjima iz stavka 1. ovoga članka, za razdoblje od pet godina, kojim se planiraju aktivnosti i projekti te određuju mjere za provedbu programa.

(4) Izvješće o usvojenom nacionalnom programu i odgovarajućim mjerama za njegovu provedbu iz stavka 3. ovoga članka dostavlja se Europskoj komisiji. Europskoj komisiji se svake tri godine podnosi izvješće o napretku u provođenju nacionalnog programa.

Članak 72.c

Ministarstvo obavlja upravne i druge poslove koji se odnose na ITS, koordinira prikupljanje i razmjenu cestovnih i prometnih podataka, surađuje sa susjednim državama i članicama Europske unije vezano za prioriterna područja primjene ITS-a te za nadzor provedbe nacionalnog programa iz članka 72.b stavka 2. ovoga Zakona.

Članak 72.d

Na usluge ITS-a i aplikacije ITS-a (usluge elektroničkih sustava za naplatu cestarine i EENC, usluge iz članka 72.b i druge) glede odgovornosti za neispravne proizvode primjenjuju se odredbe propisa o obveznim odnosima.«.

Članak 35.

U članku 75. stavku 3. brojka: »40« zamjenjuje se brojkom »60«.

Iza stavka 4. dodaju se novi stavak 5. i stavak 6. koji glase:

»(5) Koncesijska cestarina je cestarina koju ubire koncesionar sukladno ugovoru o koncesiji. Koncesijska cestarina utvrđuje se sukladno propisu iz članka 9. stavka 11. ovoga Zakona. Koncesijske naknade koje su u primjeni sukladno ugovorima o koncesiji sklopljenim prije dana pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji ne podliježu usklađivanju s odredbama propisa iz članka 9. stavka 11. ovoga Zakona niti odredbi članka 9. stavka 13. ovoga Zakona, do isteka roka na koji su ugovori sklopljeni, pod uvjetom da se ne mijenjaju bitne odredbe tih ugovora.

(6) Davatelj koncesije u slučaju davanja koncesije na temelju kriterija ekonomski najpovoljnije ponude, kao posebne kriterije treba primijeniti osobito: visinu koncesijske naknade, poslovni plan koncesionara, financijski plan koncesionara te tehnički i operativni plan koncesionara.«.

Dosadašnji stavak 5. postaje stavak 7.

Članak 36.

U članku 76. iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

»(3) Pravna analiza iz studije opravdanosti davanja koncesije sadrži popis i obrazloženje primjene propisa koji se primjenjuju na davanje koncesije, utvrđenja i analizu imovinskopravnih pitanja i pitanje osiguranja izvršenja ugovora o koncesiji.«.

Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 4.

Članak 37.

U članku 77. stavak 3. se briše.

Članak 38.

Naslov iznad članka 78. mijenja se i glasi: »Odluka o davanju koncesije«.

Članak 78. mijenja se i glasi:

»(1) Odluku o davanju koncesije donosi Vlada kao davatelj koncesije u ime Republike Hrvatske.

(2) Odluka o davanju koncesije sadrži osobito:

- naziv davatelja koncesije s brojem i datumom donošenja odluke,
- naziv odabranog najpovoljnijeg ponuditelja,
- osnovna prava i obveze davatelja koncesije i koncesionara,
- vrstu i predmet koncesije,
- prirodu i opseg te mjesto, odnosno područje obavljanja djelatnosti koncesije,
- rok na koji se daje koncesija,
- posebne uvjete kojima tijekom trajanja koncesije mora udovoljavati odabrani najpovoljniji ponuditelj,
- osnove financiranja,
- mjerila za utvrđivanje visine cestarine,
- mjere očuvanja i zaštite okoliša,
- uvjete za povjeravanje trećima pojedinih radova ili usluga koje su predmet koncesije,
- iznos naknade za koncesiju ili osnovu za utvrđivanje iznosa naknade za koncesiju koju će koncesionar plaćati,
- rok u kojem je odabrani najpovoljniji ponuditelj obavezan sklopiti ugovor o koncesiji s davateljem koncesije,
- obrazloženje razloga za odabir najpovoljnijeg ponuditelja,
- uputu o pravnom lijeku,
- potpis odgovorne osobe i pečat davatelja koncesije.

(3) Odluka o davanju koncesije može sadržavati i druge odgovarajuće podatke sukladno dokumentaciji za nadmetanje i podnesenoj ponudi.«

Članak 39.

U članku 79. stavci 2. i 3. mijenjaju se i glase:

»(2) Davatelj koncesije mora odabranom najpovoljnijem ponuditelju ponuditi potpisivanje ugovora o koncesiji u roku od 10 dana od dana kada je odluka o davanju koncesije postala izvršna.

(3) Kada se provodi postupak davanja koncesije u kojem se vode pregovori o konačnom tekstu ugovora o koncesiji, rok iz stavka 2. ovoga članka iznosi 30 dana.«.

Iza stavka 3. dodaju se novi stavak 4. i stavak 5. koji glase:

»(4) Ugovor o koncesiji mora se potpisati u roku od 60 dana od dana kada je odluka o davanju koncesije postala izvršna.

(5) Ugovor o koncesiji neće biti sklopljen ako jamstva i/ili instrumenti osiguranja propisani Zakonom o koncesijama ne budu dostavljeni davatelju koncesije u roku određenom u dokumentaciji za nadmetanje.«.

Dosadašnji stavak 4. postaje stavak 6.

Članak 40.

Naslov iznad članka 80. i članak 80. brišu se.

Članak 41.

U članku 81. stavak 4. mijenja se i glasi:

»(4) Hrvatske autoceste d.o.o. mogu osnovati posebno društvo s ograničenom odgovornošću za pružanje usluga naplate cestarine i za obavljanje poslova održavanja autocesta i cestovnih objekata s naplatom cestarine na državnim cestama iz članka 81. stavka 3. podstavka 4. ovoga Zakona.«.

Članak 42.

U članku 86. stavci 2., 3. i 4. brišu se.

Dosadašnji stavci 5., 6. i 7. postaju stavci 2., 3. i 4.

Članak 43.

U članku 87. stavak 2. mijenja se i glasi:

»(2) Visinu cestarine iz članka 86. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona utvrđuju Hrvatske autoceste d.o.o. uz suglasnost ministra. Za korištenje autoceste i cestovnog objekta na državnim cestama u koncesiji visina cestarine utvrđuje se na način određen ugovorom o koncesiji.«.

Članak 44.

U članku 92. stavku 1. iza podstavka 5. dodaje se podstavak 6. koji glasi:

»– prosječnog godišnjeg dnevnog prometa.«.

Članak 45.

U članku 112. stavku 1. točka 8. mijenja se i glasi:

»8. nadzirati sigurnost TEM cesta i kontrolu sigurnosti iz članka 71.b ovoga Zakona,«.

Iza točke 8. dodaje se točka 9. koja glasi:

»9. nadzirati postupanje po odredbama članka 9. stavaka 13. i 14. ovoga Zakona.«.

Članak 46.

Naziv glave X. »KAZNENE ODREDBE« mijenja se i glasi: »PREKRŠAJNE ODREDBE«.

Članak 47.

U članku 113. stavku 1. dodaje se nova točka 1. koja glasi:

»1. ako postupi suprotno odredbama članka 9. stavaka 13. i 14. ovoga Zakona,«.

Dosadašnje točke 1. i 2. postaju točke 2. i 3.

U dosadašnjoj točki 3. koja postaje točka 4. brojka »2« zamjenjuje se brojkom: »1«.

Dosadašnje točke 4. do 8. postaju točke 5. do 9.

Članak 48.

U članku 114. stavku 1. riječi: »ili fizička« brišu se.

Iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

»(3) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i fizička osoba novčanom kaznom od 10.000,00 do 30.000,00 kuna.«.

Članak 49.

U članku 143. riječi: »osim članka 9. stavka 1. podstavka 8. i stavka 3., članka 10. do 15. i članka 63. do 72., koji stupaju na snagu danom pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji« brišu se.

Članak 50.

(1) Vlada će u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona donijeti smjernice iz članka 27. ovoga Zakona i nacionalni program iz članka 34. ovoga Zakona kojim se dodaje članak 72.b.

(2) Ministar će propise iz članaka 13., 18., 19. i 27. ovoga Zakona te iz članka 30. ovoga Zakona kojim se dodaje članak 70.a, donijeti u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona, propis iz članka 15. ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona i propis iz članka 6. ovoga Zakona do 1. listopada 2013.

Članak 51.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«.

Klasa: 022-03/13-01/73

Zagreb, 19. travnja 2013.

Predsjednik

Hrvatskoga sabora

Josip Leko, v. r.